

Đứt Tay

Thân Đau Mà Tâm Không Đau

Vào một buổi sáng, tôi có việc đi ra ngoài. Trong lúc khoá cửa, vì vội vã và vô ý, tôi rút nhanh chìa khoá ra, nhưng chiếc chìa khoá vẫn giữ y trong ổ khoá. Một vòng kềm của khâu chìa khoá bung ra, rách và cắm thật sâu vào thịt của ngón tay giữa của tôi. Tôi đau điếng, rút vòng kềm ra, mở cửa trở lại vào nhà để rửa vết thương. Rát quá và máu từ vết thương phun ra. Tôi lấy napkin chùi, nhìn vào thấy vết cắt thật sâu, vết cắt dài cả đốt ngón tay mà!

Vừa đau, vừa thấy máu chảy nhiều, lúc này, cảm giác đau của tôi vừa tê vừa bùng bùng, tim tôi nhảy loạn lên! Thôi, tôi sắp xỉu rồi! Ghê quá! Phải làm sao đây? Trong nhà không có ai ngoài tôi. Tôi định lấy phone gọi người thân về cứu nhưng nghĩ lại chỉ đứt tay thôi và nếu có người thân về cũng không giúp tôi có thể hết đau!

Trong lúc tôi không biết phải làm sao, thì bỗng dung trong đầu tôi nhảy ra lời Thầy Không Chiếu: “*Thân đau mà Tâm không đau!*” A ha, đúng rồi! “Ngón tay này đau chứ Tâm tôi đâu có đau”. Khi nhận ra điều này thì tự nhiên trên đầu tôi cảm giác nặng và tê cứng bỗng lan ra, lan đều xuống hai tai, hai vai và biên mắt, tim tôi trở lại đập bình thường hơn. Tôi tỉnh táo lại và biết phải làm gì. Tôi lau sạch vết thương, bôi thuốc Neosporin vào và băng hơi chặt để vết thương khép miệng và cầm máu. Xong tôi gọi bác sĩ gia đình để xin hẹn chích ngừa Tetanus vì tôi cũng vừa hết hạn mười năm loại thuốc chích này. Thế nhưng, văn phòng bác sĩ đóng cửa. Thôi tôi sẽ gọi lại hôm sau vậy!

Tôi chùi dọn các giấy chùi máu và băng tay, rồi uống một ly nước cho khoẻ và ra đường. Khi bước đến ngưỡng cửa, tôi mới thấy khâu chìa khoá vẫn còn nằm trong ổ khoá cửa nhà. Tôi thận trọng rút ra và lái xe đến chỗ hẹn với bạn. Người bạn hỏi sao trễ lâu vậy? Tôi cũng không nhớ vì sao tôi đến trễ. Rồi bỗng dung, tôi nhớ lại lý do là vì ngón tay giữa của tôi bị đứt bất ngờ nên đến hẹn bị trễ.

Kính thưa Thầy Không Chiếu,

Con đề đầu đành lễ xin cảm ơn Thầy đã để lại trong ký ức con lời giảng được lập đi lập lại “*Thân đau mà Tâm không đau*”. Chính câu nói này đã cô đọng trong ký ức con, và đã giúp con vượt qua cơn đau đứt tay này. Con nguyện sẽ tu tập siêng năng hơn nữa để đời sống bình an và con được “*thân tâm hài hoà*”, không phụ lòng Thầy đã tận tâm giảng dạy cho chúng con.

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

Tâm Chơn

ĐT Tánh Không Sacramento, tháng 10 năm 2013